

4. אחרי סעיף 71 לפקודה יבוא סעיף זה:

"הוראות 71. הוראות סעיף 11 לחוק בנק הדואר, תשי"א-1951², וסעיף 12(4)
חווקאים אחרים לפקודת מסילות הברזל הממשלות, תשי"ג-1936³, לא יהולו על תביעות לפי
שלא יהולו פקודה זו."

5. הוראת מубר (א) תקופת התغيישות שהתחילה ולא נסתיימה לפני תחילתו של חוק זה החושב
כאילו היה חוק זה בתקפו בשעה שנולדה עילית התביעה; אך בתביעה שהיתה תלולה ועומדת
ערבע תחילתו של חוק זה רשיי בית המשפט להחשב את תקופת התغيישות כאמור, אף אם
כבר נסתיימה לפני תחילתו של חוק זה.
(ב) שני המקרים האמורים בסעיף קטן (א) לא קוצר תקופת התغيישות מכפי
שהיתה נזונה לפני תחילת חוק זה.

דוד בן-גוריון
שר המשפטים

פנחס רוזן
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² ס"ח 79, תש"א, עמ' 219.
³ ע"ר 1936, חס' 1 מס' 593, עמ' 169.

מספר 48

חוק הגנת הצומח, תשט"ז-1956 *

הנדרות

1. בחוק זה –

"צמח" – לרבות פריו וכל חלק של צמח;
"מוצר צמח" – חומר מעובד ובחלתי מעובד שמקורו, כולו או מכך, מן הצמח
למעט –

(1) נזולים ושמנים;

(2) מוצריו מזון שעברו תהליך של עיקור, פיסטור, תסיסה או מליחה;

(3) מוצריו מזון שעברו תהליך תעשייתי אחר שיש בו, לדעת שר התקלאות
כפי שקבע בצו, כדי להشمיד נגעים;

"גע" – גוף חי או צמח, לרבות חידק ונגיף, שטבעם לעורר מחלות בצמחים או
לగורום להם נזק בכלל דרך אחרת;

"אמצעי לובי" – כל כלקי קיברלו או חומר אריזה לצמחים או למוצריו צמחים, וכן מבנה,
כל רכב, מכשיר, אדמה, זבל, חומר כימי או חומר אחר שנועד לשמש או שיישמו
לגידול צמחים, לארופם, לקטיפתם, להחסנתם, להובלתם או לטיפול אחר בהם;

"בעל" – לגבי מקרקעין, צמחים, מוצריו צמחים ואמצעי לובי – לרבות אדם שום
ברשותו או בהחזקתו.

* נקבע בכנסת ביום י"א באב תשט"ז (19 ביולי 1956); הצעת החוק ודברי הסבר נഫרטטו בה"ח
266, תשט"ז, עמ' 118.

2. שר החקלאות רשאי, במידה שראה צורך בכך כדי למנוע התפשטות נגעים, להתקין תקנות הבאות –

(1) לאסור, להגביל או להסדר את טلطולם של צמחים, של מוצרי צמחים, של געבים ושל אמצעי לוויה;

(2) לאסור, להגביל או להסדר את ייבוםם ואת ייצואם של צמחים, של מוצרי צמחים, של געבים ושל אמצעי לוויה, ובכלל זה מתן תעוזות בדבר בראשותם ומוצאים של צמחים ומוצרי צמחים המיועדים לייצוא;

(3) לאסור, להגביל או להסדר את ייצורם של צמחים לריבוי ואת מכירתם;

(4) להסדר את מכירתם והפצתם של חמרי כימיים שנועד לביעור געבים, אריזתם ויבואם, לרבות קביעת תקנים לחמורים אלה לעניין מכירה והפצה.

3. (א) שר החקלאות רשאי, במידה שראה צורך בכך כדי למנוע התפשטות נגעים, לחיבב, בצו, בעלייהם של מקרקעים, של צמחים, של מוצרי צמחים ושל אמצעי לוויה לביצוע פעולות לביעור געבים, לרבות השמדת צמחים ומוצרי צמחים, בין געבים ובין בלתי געבים, וכן השמדת אמצעי לוויה, למעט מבנים וכלי רכב.

(ב) צו כאמור יכול שייאא כללי או אישי.

4. (א) שר החקלאות רשאי, בתקנות, לאסור על התעשיות לביעור געבים בלי רשות וליקביע תנאים למתן הרשותן ולאופן השימוש בו.

(ב) הוראה זו אינה חלה על חקלאים המבערים געבים לצרכי משקיהם, כשהם מבקרים אותם בתחום יישובם, בין בנפרד ובין במשותף.

5. שר החקלאות רשאי, בתקנות, לחיבב בעלי רשות לביעור געבים לבטח את עצם מפני תביעות צד שלישי בקשר לביצועה של פעולה לביעור געבים וכן רשייא הוא בתקנות לקבוע את דרך הביטוח ואת התקפה.

6. שר החקלאות רשאי, בתקנות, לאסור, לביעור געבים בחמורים כימיים, את השימוש במכשורים ובשיטות עבודה שאין עליהם אישור מטעם רשות שיקבב.

7. ראה שר החקלאות שחמורים כימיים מסוימים לביעור געבים יש בהם סכנה לאדם, לבבעלי חיים או לצמחים, רשאי הוא, בתקנות, לאסור, להגביל או להסדר את השימוש בחמורים אלה לעניין חוק זה.

8. שר החקלאות רשאי להתקין תקנות בדבר אגרות بعد שירות הניתן על ידי עובד הציבור עקב הוראות לפי חוק זה, לרבות מתן רשותונות, היתרים ואישורים ובاعد בקשנות למatan שירות כאמור.

9. שר החקלאות ימנה לעניין חוק זה ועדות מייעצות מרכיבות מנציגי הציבור ומעובדי המדינה, ולא יתקין תקנות לפי חוק זה אלא לאחר התיעצות בועדה מייעצת שנעטנה כאמור.

10. שר החקלאות ימנה מפקחים לעניין חוק זה (להלן – מפקח על הצמח).

11. מפקח על הצמח רשאי להיכנס בכל שעה סבירה לכל מקום, למעט בית מגורים, ולעלות על כל כלי רכב ולערוך בהם חיפוש אם נראה לו לעשות כך לשם ביצוע תפקידו.

12. מפקח על האגמץ רשמי, אם נראה לו לעשות כך לשם ביצוע תפקידו, לבדוק צמחים, מוצרי צמחים ואמצעי לווין ולקחת דוגמאות מהם, ללא תשולם פיצויים, לבדוק במעבדה או לנ Hugo בהן בדרך אחרת.
13. חייך אדם, על פי חוק זה או תקנה לפיו, לבצע פעולה ולא ביצעה תוך המועד שנקבע לכך, רשאי מפקח על הצמח לבצע אותה פעולה על חשבונו האדם.
14. (א) היה למפקח על הצמח יסוד סביר להניה שנעבירה עבירה על הוראת חוק זה או על תקנה לפיו בצמחים, במוצרי צמחים, בגעים או באמצעי לווין — למעט מבנים וכלי רכב — או שהם עשויים להקל על גילוי עבירה כאמור, או לשמש הוכחה במשפט עלייה, רשאי הוא לתפסם.
- (ב) דבר שנחפות כאמור יוחזק עד שבית המשפט יחליט מה יעשה בו או עד שיוחזר למי שנחפות ממנו.
- (ג) נתפס דבר כאמור ולדעת שר החקלאות יש בו מושום סכנה להחפתותו נגעים, רשאי הוא להורות על השמדתו של הדבר ללא תשולם פיצויים, או על טיפול בו בכל דרך אחרת על חשבונו הבעל.
15. שר החקלאות רשאי להעניק פיצויים بعد צמחים, מוצרי צמחים אואמצעי לווין שהושמדו כדי לפי חוק זה ושהיו נקיים מנגעים.
16. העובר על הוראת חוק זה, לרבות תקנה לפיו, וכן המפריע למפקח על הצמח או המונע בעדו מלבצע את תפקידו, דיןו — מאסר שנתיים או קנס אלף לירות.
17. מסירתו של צו אישיה תאה מסירה כדין אם נשלה בדו"ר רשום לאדם אשר לו נועד לפיה מען מקום מגוריו הרגיל או מקום מגוריו האחרון או מקום עסקיו הרגיל או מקום עסקיו האחרון, או הוציא במקום בולט על פני המקרען שהצוו נוגע להם, או שכבהם נמצא הדבר שעליו ניתן הצו.
18. פקודת ההגנה על הצומח¹ — בטלה.
19. שר החקלאות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי לאצול מסמכיותו לפי חוק זה, חזץ מן הסמכויות להתקין תקנות וליתן צוים כלילים.

קדיש לוז
שר החקלאות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

ישראל צבי
נשיא המדינה

¹ חוק א"י, ברד ב', פרק קו"א, עמ' 20; 1120, ע"ר 1951, תום 1 מס' 660, עמ' 1.